

то най-много благопріятствующъ на мнѣніето, което изражава западното прибавленіе, въ сѣщность той го осѣжда; защото, слѣдъ като оглави, въ *Сочиненіето си за св. троицѣ*, все що бѣ писалъ за тойзи предмѣтъ, явява съ най чисты и ясны израженія че само онзи който е изгубилъ разума си бы дързналъ да каже че св. Духъ *тегли происхожденіето си* отъ Сына и отъ Отца тождевременно. Слѣдователно, Блаженный Августинъ съ словата *исхожденіе отъ Сына* не е разумѣвалъ друго освенъ временното *посланіе* отъ Отца и Сына.

Това общо Отцу и Сыну *посла-*